

Uluslararası Kardeşlik Programı

Mikhail Bakunin

17.08.2015

Bakunin bu metinde terörizmin ve diktatörlüğün karşı devrimci doğasını vurgulamaktadır. Auguste Blanqui (1805-1881) çeşitli vesilelerle devrimci bir diktatörlük kurmaya çalışmış olan bir Fransız devrimciydi. Devrimci faaliyetleri nedeniyle yetişkinlik döneminin büyük bölümünü hapistede geçirdi. Yaşamının sonuna doğru tam bu metin yazıldıktan sonra Blanqui sonunda “Ne Tanrı Ne Efendi!” diyecek ve bu slogan anarşist hareketin savaş sloganına dönüşecekti. Çeviri Bakunin ve Anarşizm adlı kitaptan alınmıştır.

HER İNSAN BİREYİ içine doğmuş olduğu ve gelişirken ondan etkilenmeye devam ettiği doğal ve toplumsal bir çevrenin istemsiz ürünüdür. Tüm insan ahlaksızlığının üç büyük nedeni politik, ekonomik ve toplumsal eşitsizliktir; bunlardan doğal olarak cehalet türer ve bunun kaçınılmaz sonucu da köleliktir.

Toplumsal örgütlenme her zaman ve her yerde insanların işlediği suçların tek nedeni olduğundan, asla suçlu olamayacak suçlular toplumu tarafından cezalandırılmak, ikiyüzlü bir edim ya da açık bir saçmalaktır. Suç ve cezalandırma teorisi teolojinin çocuğudur, yani saçmalığın ve dini ikiyüzlülüğün birleşmesi... Kalpleri doğal olarak nefretle ve intikam isteğiyle dolu olan tüm devrimciler, baskı altındakiler, acı çekenler, mevcut toplumsal örgütlenmenin kurbanları baskı yapanların, her türden sömürücünün yığınların içinden çıkan suçlular kadar suçlu olduğunu unutmamalıdır; onlar gibi, bunlar da suçlu olmayan kötülerdir, çünkü bunlar da mevcut toplumsal düzenin istemsiz ürünleridirler. Eğer asiler ilk başta bunların bir çoğunu öldürürse bu şaşırtıcı olmayacaktır. Bu ani bir fırtınanın neden olduğu bir yıkım kadar kaçınılmaz ve o kadar hızla sona eren bir talihsizlik olacaktır; ama bu doğal edim ne ahlaki, ne de faydalı olacaktır.

Tarihin bize bu konuda öğreteceği çok şey var. Boş durmakla ya da yavaş hareket etmekle suçlanamayacak olan 1793'ün korkunç giyotini Fransız aristokrasisini yıkmayı yine de başaramamıştır. Asalet, tamamen yıkılmamakla birlikte, gerçekten de köklerine kadar sarsılmıştı, ama bu giyotinin eseri değildi; mal varlığına el konulması yoluyla başarılmıştı. Genel olarak katliamın politik tarafları ortadan kaldırmakta asla etkili bir araç olmadığını söyleyebiliriz; özellikle ayrıcalıklı sınıflara karşı etkisiz olduğu kanıtlanmıştır, çünkü iktidar insanlarda olmaktan çok maddi metaların örgütlenmesi, yani Devlet kurumu ve onun doğal zemini olan bireysel mülkiyet tarafından ayrıcalıklı insanlar için yaratılan koşullarda bulunmaktadır.

Bu yüzden, başarılı bir devrim gerçekleştirmek için gereken, koşullara ve maddi metalara saldırmak, mülkiyeti ve Devleti yıkmaktadır. O zaman insanları yok etmek ve bugüne kadar hiçbir katliamın her toplumda üretmekte başarısız olmadığı ve asla da olmayacağı o kesin ve kaçınılmaz gericilikten zarar görmeye mahkum olmak gereksiz bir hal alacaktır.

Jakobenlerin ve -inanç nedeniyle değil gereklilikten sosyalist olan, sosyalizmi devrimin amacı olarak değil bir araç olarak gören, çünkü, Devletin onları kaçınılmaz olarak mülkiyetin yeniden yürürlüğe konmasına götüreceğini umarak, diktatörlüğü ve Devlet'in merkezileştirilmesini arzulayan- Blanqui yandaşlarının insanlara karşı kanlı bir devrim hayal etmeleri şaşırtıcı değildir, mülkiyete karşı devrimi istememeleri de o kadar az şaşırtıcıdır. Ama güçlü bir şekilde merkezileştirilmiş devrimci bir Devletin kurulmasına dayandırılan böylesine kanlı bir devrim kaçınılmaz olarak askeri diktatörlük ve yeni bir efendi ile sonuçlanacaktı. Bu yüzden Jakobenlerin ve Blanqui yandaşlarının zaferi devrimin ölümü olacaktı.

Bizler, var olan monarşik, aristokratik ve burjuva devletler bile yıkılmadan, daha şimdiden tam anlamıyla merkezi ve hatta bugüne kadar sahip olduğumuz devletlerden daha da despotik olan yeni devrimci devletler yaratmanın hayalini kuran böyle devrimlerin – gelecekteki diktatörlerin, regülatörlerin ve devrimin mütevellilerinin- doğal düşmanlarıyız. Bu adamlar bir otorite tarafından yaratılan düzene çok alışmış olduklarından onlara kargaşa gibi görünen ama halkın yaşamının açık yürekli ve doğal ifadesi olan şeyden öyle büyük bir dehşet duyarlar ki; devrim tarafından iyi faydalı bir kargaşa yaratılmadan önce, onu sadece sözde devrimci olan ve kitleleri yeniden emirlerle yönetilmeye, itaate, karaktersizliğe, ölüme, bir başka deyişle köleliğe ve yeni bir sözde devrimci aristokrasi tarafından sömürülmeye mahkum ettiği için sadece yeni bir gericilik olan bir takım iktidar edimleriyle bastırmayı hayal eder.

Biz anarşiden korkmuyoruz, onu davet ediyoruz. Anarşinin halkın özgürleşmiş yaşamının sınırsız tezahürü demek olduğuna inandığımızdan anarşinin özgürlükten, eşitlikten, yeni toplumsal düzenden ve gericiliğe karşı devrimin kendi gücünden yayılması gerektiğine de inanıyoruz. Hiç şüphesiz ki bu yeni toplumsal düzenden ve gericiliğe karşı devrimin kendi gücünden yayılması gerektiğine de inanıyoruz. Hiç şüphesiz ki bu yeni hayat -popüler devrim- zamanı gelince kendisini örgütleyecektir ama devrimci örgütlenmesini özgürlük ilkesine uygun olarak aşağıdan yukarıya, çevreden merkeze yaratacaktır, tüm iktidarların tarzı olduğu gibi yukarıdan aşağıya ya da merkezden çevreye doğru değil. Bu iktidarın Kilise, Monarşi, Anayasal Devlet, Burjuva Cumhuriyeti ya da hatta Devrimci Diktatörlük adını alması bizim için pek önemli değil. Şaşmaz sömürü ve despotizm kaynakları olarak hepsinden eşit derecede nefret ediyor ve hepsini reddediyoruz.

Anarşist Kütüphane

Mikhail Bakunin
Uluslararası Kardeşlik Programı
17.08.2015

Çeviri Bakunin ve Anarşizm adlı kitaptan alınmıştır.

tr.anarchistlibraries.net